

Δημοσίον δεινόν; Παρ' ὅσους δυνεῖ;
Συνοδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

(Τὸ Καράβι)

Ὅρθος στήν πλώρη ὁ χάροντας
 καὶ τὸ καράβι πάει
 κι' ὡς πάμε πλέοντες ἡ ζωὴ γλυκὴ
 καὶ χαμογελάει
 ὅμως κι' ἂν φέγγει ἡ θάλασσα κι'
 ἀστράφτει ὁ οὐρανός.
 μαύρη νυχτιά τρισκότεινη στήν
 πλώρη πέφτει ἔμπρός.
 Μίαν ἀβυσσοῦ ἀτενίζοντας θαθεῖα
 καὶ σκοτεινὴ
 ποιά νᾶναι τάχα ἡ μοῖρα μας
 ρωτώμαστ' ἡ στερνή.
 ... Στὴ μαύρη νᾶναι σκοτεινὰ μιά
 ἀχτίδα νὰ φωτᾷται
 ὡς κυβερνᾷ ὁ χάροντας καὶ τὸ
 καράβι πάει.

Ἰωσήφ Ραφτόπουλος

Συνοδος

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Τὸ καράβι

Ὅρθος στήν πλώρη ὁ χάροντας καὶ τὸ καράβι
 πάει
 κι' ὡς πάμε πλέοντες ἡ ζωὴ γλυκὴ χαμογελάει.
 ὅμως κι' ἂν φέγγει ἡ θάλασσα κι' ἀστράφτει ὁ
 οὐρανός.
 μαύρη νυχτιά τρισκότεινη στήν πλώρη πέφτει
 ἔμπρός.
 Μίαν ἀβυσσοῦ ἀτενίζοντας θαθεῖα καὶ σκοτεινὴ
 ποιά νᾶναι τάχα ἡ μοῖρα μας ρωτώμαστ' ἡ
 στερνή.
 ... Στὴ μαύρη νᾶναι σκοτεινὰ μιά ἀχτίδα νὰ
 φωτᾷται
 ὡς κυβερνᾷ ὁ χάροντας καὶ τὸ καράβι πάει.

Ἰωσήφ Ραφτόπουλος

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Τὸ Καράβι

Ὅρθος στήν πλώρη ὁ χάροντας καὶ τὸ
 καράβι πάει
 κι' ὡς πάμε πλέοντες ἡ ζωὴ γλυκὴ χα-
 μογελάει.
 ὅμως κι' ἂν φέγγει ἡ θάλασσα κι' ἀστρά-
 φτει ὁ οὐρανός.
 μαύρη νυχτιά τρισκότεινη στήν πλώρη
 πέφτει ἔμπρός.
 Μίαν ἀβυσσοῦ ἀτενίζοντας θαθεῖα καὶ σκο-
 τεινὴ
 ποιά νᾶναι τάχα ἡ μοῖρα μας ρωτώμαστ' ἡ
 στερνή.
 ... Στὴ μαύρη νᾶναι σκοτεινὰ μιά ἀχτίδα
 νὰ φωτᾷται
 ὡς κυβερνᾷ ὁ χάροντας καὶ τὸ καράβι
 πάει.

Ἰωσήφ Ραφτόπουλος

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ ΣΥΡΙΤΙ ΑΘ.

Παράπονο 31 Μαρτ 1926

Ὁμορφονεῖα στήν ἀνοιξή
 πικρὰ παραπονιέται :
 — "Ανοιξὴ ἀνοίγεις τὰ δέντρα,
 φέρεις τὰ χειλιδόνια,
 καὶ μίνα τὴν καρπούλα μου
 πότε θὰ συναφῇς.

Νὰ ξανανοίξω σὲ μηλιά,
 σὲν ἀσπρη μυγαλίτσα
 νὰ καλαῖδον σὰ κλώνια τῆς
 χίλιω λογίω πουλάκια ;

Ι. ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

(Λαϊκὸν)

Τὴν κόρη τοῦτη ποὺ περνοῦν καὶ
 πάνε νὰ τὴν θάψουν
 χωρὶς παπὰ γιατί τὴν πᾶν, χωρὶς
 ξεφτέρια ;
 μήνα κι' ἀλλαξοπίστησε κι' ἀλλόθρη
 σκονέπησε ;
 Μὴδὲ κι' ἀλλαξοπίστησε κι' ἀλλό-
 θρησκονέπησε.
 μόν' ὁ υἱὸς τῆς Χρηστάνας ὁ γονιό.
 χαθεμένος
 πῶχε καράβια δεκοχτῶ, χωράφια δε-
 καπέντε
 τὴ γέλασε, τὴν ἄφησε κι' ἄλλη γυ-
 ναίκα πήρε.
 Κ' ἐθέριεψεν ὁ πόνος τῆς κι' ἀνάψαν
 τὰ μυαλά τῆς
 καὶ σὲ γυρεμνοὺς ἐντάβηξε κι' ἀπὸ
 γυρεμνοὺς ἐρήχτη.
 Ἰωσήφ Ραφτόπουλος

Δημοσιον δεινόν; Παρ' ὅσους δυνεῖ;

ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ 1926

Ἄνοιξάν, τὰ τριαντάφυλλα κόκκινα
 [μὲν] αὐγὴ
 κι' εἶδαν τὸ ροδόχραμα, τὸν ἥλιο δ.
 [τοῦ] να θυγῇ.
 Ἀγνάντεψαν τὸν οὐρανὸ μὲ μάτια δ.
 [πρωτὰ]
 κι' ἀκούσαν τὰ λαλήματα τῶν ἀηδ.
 [νῶν] γλυκά.

Ἐνα κοριτσοῦ διάβηκε σιμά τους τρυ-
 [φερό]
 κι' εἶδαν τὸ ἡλιοδασίλεμα, ἀνάψη
 [φλογερό]
 τ' ἀστρα νὰ λάμπουνε ψηλά σ' ἡ σκο-
 [τεινὴ] νυχτιά
 καὶ κλείσανε τὰ μάτια τους καὶ δὲν ἀ-
 [νοίξαν] πιά.
 Ἰ. Ραφτόπουλος

Συρίτι Αθ. (23) 5 Αρ 1926

ΘΡΑΚΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΙΩΣΗΦ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

Κατάγεται από το Σκεπαστό της Θράκης
Τά πρώτα του ποιήματα έδημοσίευσεν στην
Πόλη, όπου εξέδωκε τρεις μικρούς τόμους
ποιημάτων υπό τον τίτλον «Ζωή κι' Αγάπη».

Κατά το 1913 έφυγε από την Πόλη και
έγκατεστάθη εις τας Αθήνας, εργαζόμενος
σ'είς έφημερίδες, γιά να ζήση. Πέρισον απέ-
θανε, φτωχός και άρρωστος, σ-τό Μαρούσι
σέ ηλικία 25 ετών.

Ο εύγενικός και Ιεολόγος Κωνσταντινου-
πολίτης λόγιος και δημοσιογράφος κ. Γ. Λαμ-
πρίδης, διευθυντής της Νέας Έκδοτικής Έ-
ταιρείας «ή Χαραυγή» εξέδωκε τελευταίως
μερικά ποιήματα του τόσο προώως έκλι-
πόντος ποιητή σ'ένα μικρόν τόμον φέροντα
τόν τίτλον «Διαλεχτά».

Τά πρώτα του ποιήματα ό Ιωσήφ Ραφτό-
πουλος έγραφε σ'την φόρμα των δημοικιών
μας τραγουδιών, όπως ό Κρυστάλλης. Κατό-
πιν όμως έμόρφωσε ένα δικό του ύφος, αλλά
και αυτό άλλοιόν, λιτόν, όπως ή άγνή και
ελιρινής ψυχή του και διά τούτο ύπερλη-
τικώτατον.

Τό πρώτον κατά σειράν από τά δημοσιευό-
μενα έδώ ποιήματά του ανήκει σ'την αρχική
τεχνουργία του και είναι παρμένο από τά
«Διαλεχτά», τά άλλα μίς τά είχε στείλῃ
ό ίδιος ποιητής, γιά να δημοσιευθούσιν σ'τό
«Θρακικόν» μας.

ΤΟ ΓΛΥΚΟ

Τό Μάν άνθεϊ τ' άγιάζλημα
και τάλλα τά λουλούδια,
τά κόκκινα τριαντάφυλλα
στης Χρύσως τό περιβόλι.
Πουρνόν ή Χρύσω ντύνεται
στό περιβόλι βγαίνει
και κόβει τά τριαντάφυλλα
και γλυκοτραγουδάει:
τριαντάφυλλα μαζώνω έγώ
γιά να τά καθέρισω
να κάνω όκάδες τό γλυκό
κρυμμένο να τό-ν- έχω,
Σαββάτο μέρα να χορεύται
τό σπίτι μ' να στολίζῃ
να ξημερώνῃ ή Κυριακή
να ν' χορεύται ό καλός μου
να μπαίνω-βγαίνω να κερνώ
γλυκό τριανταφυλλένιο,
να με τηρῶν τά μάτια του
να χαίρετ' ή καρδιά του.

Τ Α Ξ Ε Ι Δ Ι

Όρθός στην πλώρη ό χαρόντας και τό καράβι πάει...
Κ'ώς πάμε πλέοντας, ή ζωή γλυκά χαμογελάει.
Όμως κι'άν φέγγει ή θάλασσα κι'αστράφτει ό ουρανός
Μαύρη νυχτιά τρισκότιδη στην πλώρη πέφτει έμπρός...

Μιάν άβυσο άτενίζοντας βαθειά και σκοτεινή
Ποιά νάναι τάχα ή μοίρα μας ρωτιώμαστε ή στερνή.
...Στην μαύρη νάταν σκοτεινιά μιιά άχτίδα να φωτáει
Ός κυβερνάει ό χαρόντας και τό καράβι πάει!...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΓΛΥΚΟ

Τό Μάν άνθεϊ τ' άγιάζλημα
και τάλλα τά λουλούδια,
τά κόκκινα τριαντάφυλλα
στης Χρύσως τό περιβόλι.

Πουρνόν ή Χρύσω ντύνεται
στό περιβόλι βγαίνει
και κόβει τά τριαντάφυλλα
και γλυκοτραγουδάει:
τριαντάφυλλα μαζώνω έγώ
γιά να τά καθέρισω
και κάνω όκάδες τό γλυκό
κρυμμένο να τό-ν- έχω.

Σάββατο μέρα ν' άρχεται
τό σπίτι μ' να στολίζῃ
να ξημερώνῃ ή Κυριακή
και να χορεύται ό καλός μου
να μπαίνω-βγαίνω να κερνώ
γλυκό τριανταφυλλένιο,
να με τηρῶν τά μάτια του
να χαίρετ' ή καρδιά του.

Ιωσήφ Ραφτόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ

Απόψε ήλιε, στο βασίλειό σου
ή θλίψη στήν ψυχή μου γιγαντεύει,
και τούτη ή μέρα άγύριστι μουσύνει
μέσα σ'τά λογής λογιά τριαντάφυλλά
(σου).

Τραγουλάει στο πύρινο πέλασμά σου
ή νύχτη μου ή φτωχή και λυγισμένη,
ώσαν τό μαρμαίνο ρόδο ρυθεί
ή ζωούλα μου σ'τό φώς και σ'τά φι-
λιά σου.

Καί ουλλογείται ό νους μου τό στεγ-
(νό τό

βράδι) που θέλει σ' άγανάτην
τή μέρα που ή ψυχή μου θα μοιόνη
πηγαίνοντας σ'τό λημέρι της τό

πρώτο,
που θα σ' αφήση ήλιε μου να γέροντ
τό βράδυ... σ'ή ναυγούλα ν' ανατείλῃς...

Ιωσήφ Ραφτόπουλος

«Διαλεχτά» Μουσική Εταιρεία
(5) 18 Απρ 1925

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΑΛΕΧΤΑ

Βαθειά, γλυκά, κοιμήθηκε ή παιδούλα
τό ρόδο, τό πουλί, ή καταλούδα.

Η άγγελική εύγένεια, ή καλωσύνη
του Θεού ή άγάπη, ή άπειρη γαλήνη.

Αγιοσύνη άχτιδοβολά ή μορφή της.
Μοσχοβολάει παράδεισο ή άνακτολή της.
Υμνος σ'τόν Κύριο ή τρυφερή προσούλα
βαθειά γλυκά κοιμήθηκε ή παιδούλα.

Ιωσήφ Ραφτόπουλος

«Διαλεχτά» Μουσική Εταιρεία
ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΟΝ (6) 19 Απρ 1925

Η Ποιήσις

ΥΜΕΝΑ ΟΣΙ 1926

Ο 'Υμέναιός μου, ώ τί χαρά μου, ώ τί
[χαρά τρελλή!
'Εμπερός κόρνα, άρπες, φλάουτα, ταμ-
[πούρα βροντερά
κι' αηδόνι έσύ μέσ' σ'τά βιολιά έχω-
[ριστό βιολί
παίζοντας σμίγει με της γῆς τά ούράνια
[τά λαρπερά!

Στό πρώτο πύρινο φιλί άς σμίξουμε, ώ
[κωλή,
να τά ταμπούρα δλα βαρούν, βαρούν τά
[βροντερά
Κι' έτσι άς σμίξουμε ώ κωλή, κα'ώς τό
[θεϊτό βιολί
παίζοντας σμίγει με τη γῆς τά ούράνια τά
[λαρπερά

«Διαλεχτά»

ΙΩΣΗΦ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

Παλαιότερα επίσης πέθανε σ'ή «Σω-
τηρία» ό γλυκός τραγουδιστής του πό-
νου, ό επιφανής νεοέλλη ποιητής Ιω-
σήφ Ραφτόπουλος.

Πόσοι, αλήθεια, ξεχωριστοί εργάτες
του στίχου, του πεζού λόγου και του
θεάτρου, δεν έπεσαν θύματα της φυμα-
τιώσεως, της άρρώστειας αυτής που
λές πως έξερει να διαλέγῃ τούς πνευ-
ματικώτερους ανθρώπους. Ομολογουμέ-
τως είνε ή πλέον εκλεκτική άσθένεια.

Σήμερα ζῇ άκόμη σ'ή «Σωτηρία» ό
τελευταίος από τό «Παράρτημα του
Μπαγκείου» που έγραφε κι' αυτός σ'τό
«Γολγοθά» ό Κώστας Καλαντζής, συγ-
γραφέας άρκετών βιβλίων που κριθή-
σαν εθνικά.

N. MARTINOS

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ
Α.Ο. 947 1935

Συνήθως νεότεροι (Συγχρόνοι)
Γερμανοί στην Ελλάδα

ΘΡΑΚΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΙΩΣΗΦ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

Κατάγεται από το Σκεπαστό της Θράκης. Τα πρώτα του ποιήματα δημοσίευσε στην Πόλη, όπου εξέδωσε τρεις μικρούς τόμους ποιημάτων υπό τον τίτλον «Ζωή κι' Αγάπη».

Κατά το 1913 έφυγε από την Πόλη και εγκατεστάθη εις τας Αθήνας, εργαζόμενος σ'ετις εφημερίδες, γιά να ζήση. Πέραν απένανθεν, φτωχός και άρρωστος, σ-το Μαρούσι σέ ηλικία 25 ετών.

Ο ευγενικός και Ιδεολόγος Κωνσταντίνου-πολίτης λόγιος και δημοσιογράφος κ. Γ. Λαμπρίδης, διευθυντής της Νέας Έκδοτικής Έταιρείας «ή Χαράννη» εξέδωσε τελευταίως μερικά ποιήματα του τόσο προφώς έλλιπόντος ποιητή σ'ένα μικρόν τόμον φέροντα τον τίτλον «Διάλεχτά».

Τα πρώτα του ποιήματα ο Ίωσηφ Ραφτόπουλος έγραψε σ'την φόρμα των δημοτικών μας τραγουδιών, όπως ο Κρυστάλης. Κατόπιν όμως έμόρφωσε ένα δικό του ύφος, αλλά και αυτό απλοϊκόν, λιτόν, όπως ή άγνή και ελλικρινής ψυχή του και διά τούτο υποβλητικώτατοι.

Τό πρώτον κατά σειράν από τα δημοσιευμένα έδω ποιήματά του άνήκει σ'την άρχική τεχνοτροπία του και είναι παρμένο από τα «Διάλεχτά», τα άλλα μίς τα είχε στείλ- ο ίδιος ποιητής, γιά να δημοσιευθούν σ'το «Θρακικόν» μας.

ΤΟ ΓΛΥΚΟ

Τό Μην άνθει τ'αγιάκλημα
και τάλλα τ'α λουλουδια,
τά κόκκινα τριαντάφυλλα
στης Χρύσας τό περιβόλι.
Πουρνόν ή Χρύσφ βένεται
στό περιβόλι βγαίνει
και κύβει τ'α τριαντάφυλλα
και γλυκοτραγουδάει:
τριαντάφυλλα μαζώνω εγώ
γιά να τ'α καθαρίσω
να κάνω διαάδες τό γλυκό
κρυμμένο να τ'α έχω,
Σαββάτο μέρα νάσχεται
τό σπίτι μ' να στολίζη
να ξεμερώνη ή Κεριακή
να ν' έχοχεται ο καλός μου
να μπαίνω-βγαίνω να κερνώ
γλυκό τριανταφυλλέριο,
να με τηρών τα μάτια του
να χαίρετ' ή καρδιά του.

ΤΑ ΞΕΙΔΙ

Όρθος στην πλώρη ο χάροντας και το καράβι πάει...
Κι'ως πάμε πλέοντας, ή ζωή γλυκά χαμογελάει.
Όμως κι'αν φέγγει ή θάλασσα κι'αστράρει ο ουρανός
Μαύρη νυχτιά τρισκότιδη στην πλώρη πέφτει έμπρός...

Μιάν άβυσσο άτενίζοντας βαθειά και σκοτεινή
Ποιά νάναι τάχα ή μοίρα μας φωτιώμασε ή στερνή.
....Στην μαύρη νάταν σκοτεινιά μι' άχτιδα να φωτιάει
Ός κυβερνάει ο χάροντας και το καράβι πάει!....

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

Όρθος στην πλώρη ο χάροντας
και το καράβι πάει
κι'ως πάμε πλέοντας ή ζωή γλυ-
κά χαμογελάει.
Όμως κι'αν φέγγει ή θάλασσα κι'
αστράρει ο ουρανός
Μαύρη νυχτιά τρισκότιδη στην
πλώρη πέφτει έμπρός.

Μιά άβυσσο άτενίζοντας βαθειά
και σκοτεινή
Ποιά νάναι τάχα ή μοίρα μας φωτιώ-
μασε ή στερνή.
....Στην μαύρη νάταν σκοτεινιά κι'
άχτιδα να φωτιάει
Ός κυβερνάει ο χάροντας και το
καράβι πάει.

Ίωσηφ Ραφτόπουλος

Τα τριαντάφυλλα

Άνοίγουν τ'α τριαντάφυλλα
και χαίρονται και λένε:
— Ο ήλιος μας γλυκοφιλεί,
τ' αγέρι μας χαϊδεύει,
μας ναουρίζουν τ'α πουλιά,
μας χαίρονται τ'α άφρόνια,
μας κόβουν κ' οι πεντάμορφες
στολίζουν και πρέπουν.

ΙΩΣΗΦ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τό φεγγαράκι

Τό φεγγαράκι μίλαγε
μέ τον άποσπερίτη:
— Άποσπερίτη, γρήγορα
πού πάς και βασίλεις,
πάνε να ιδής τη μάννα μου
να ής την άργησι μου:
κοπέλλα με σταμάτησε
μέ τό τραγουδιό της,
μά τό τραγούδι τέλεψε
κι' έγώ τό δρόμο πήρα.

ΙΩΣΗΦ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΣΠΗΤΙ

Βγαίνοντας απ' τη σκοτεινή δουλιά που τον πνίγει
κι'ένα δρομάκι παίρνοντας, αγάπη μου, ξανοίγει
ο νέος τό σπιτάκι του κι'ή πόρτα άχ, να, άνοιγμένη,
κι' απλώνει τ'α χεράκια της, μικρή μου αγαπημένη,
μι'α γυναικούλα, κι' ένα της χάδι καθώς του βάνει
του παίρνει από τό μέτωπο τ' αγράβινο στεφάνι.
Κι' άκούοντας τό παιδάκι του γλυκά να λέει: Πατέρα,
ξεχνάει της πίκρας που άπονα τότε ποτίζει ή μέρα.

† Ίωσηφ Ραφτόπουλος

ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Άνοίγουν τ'α τριαντάφυλλα
και χαίρονται και λένε:
— Ο ήλιος μας γλυκοφιλεί,
τ' αγέρι μας χαϊδεύει,
μας ναουρίζουν τ'α πουλιά,
μας χαίρονται τ'α άφρόνια,
μας κόβουν κ' οι πεντάμορφες,
στολίζουν και πρέπουν.

Ίωσηφ Ραφτόπουλος

© 1925

Τ' ΩΡΑΙΟ ΚΟΡΑΣΙ

Τ' ωραίο κοράσι είχε καθήσει
στο παραθύρι μιάν αυγή.
μέ τὰ μεγάλα μαύρα μάτια
γιομάτα φῶς καὶ συλλογή.

Κάποια χαράματα ἐγὼ τὸ εἶδα
τὴν ὥρα τῆς χρυσῆς σιωπῆς,
στὸ τρυφερό του προσωπάκι
τὸ ρόδισμα εἶχε μιᾶς αυγῆς.

Περνῶντας ἓνα μεσημέρι,
π' ἐφεγγε ὁ ἥλιος λαμπερός
τὸ πρόσωπό του ἦταν σὰν κρίνος
σὰν ἄσπρος, κάτασπρος ἄφρός.

Κι' ἓνα βράδυ, κι' ἓνα βραδάκι,
ἡ κόρη τοῦ παραθυριοῦ
ἐκάθονταν μ' ὄψι θλιμμένη,
σὰ μαραμένου λουλουδιοῦ.

Κι' ὅστερα πιά δὲν τὴν ξανάεἶδα
κι' οὐδ' ἄλλος εἶχε ξαναἰδῆ
τὴν κοραιοῖδα μέ τὰ μάτια
γιομάτα φῶς καὶ συλλογή.

ΙΩΣΗΦ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΠΟΙΑ ΚΑΜΠΑΝΑ
Κάποια καμπάνα νεκρική
κι' ἓνα φέρετρο πάντα ξε-
καμμένη (κιναίει,
καμμία ψυχὴ δὲν ἀκολου-
θᾷ) (θάει θλιμμένη,
στὸν τάφο του κανεὶς δὲν
τ' ὀδηγᾷ.
Εἶν' ἡ ψυχὴ μου μέσα ἐκεῖ
(κλεισμένη
ποὺ σιγοσβύνει πένθιμα
(καὶ πάει
κάθε στιγμή ποὺ ἡ νεκρί-
(κὴ σημαίνει
καμπάνα καὶ τὸ φέρετρο
(κινᾷει.
ΙΩΣΗΦ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ

Φέρνει ὁ βορρᾶς τὰ χιόνια,
ὁ νότος τὴ βροχή.
Μὰ τῆς Μαριῶς τὰ μάτια
φέρνουν ἄνοιξη.

Μιά τῆς ματιὰ κι' οἱ ἀνέμοι
παύσαν νὰ φύσῃν,
μιὰ τῆς ματιὰ κι' ὁ ἥλιος
λαμπροφύγεται.

Ι. Ραφτέπουλος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ